

Afkicken van een leugen is moeilijker dan stoppen met roken.

Als atheïst heb ik mij nooit gestoord aan Sinterklaas & Zwarte Piet. Evenmin aan Kerstmis/kerststal inclusief, de Kerstman, de Paashaas of Allerzielen.

Ook al waren ze slechts verzinsels en geïntroduceerd door de katholieke kerk.

Ze waren en zijn voor mij een mooi vergelijk met de grote godsdienstige sprookjes die even grote verzinsels zijn met het verschil dat, alhoewel ze allemaal op zeer jonge leeftijd worden aangeleerd, men bij de goddelijke sprookjes ook na de kindertijd blijft volhouden dat het echt is/was.

Velen kunnen en durven daarover op latere leeftijd er zelfs niet meer aan twijfelen zonder wroeging te hebben. Tot aan de dood slepen ze vaak dit psychische trauma mee.

Recent nog was mijn 9 jarige kleinzoon teleurgesteld toen hij vernam dat Sinterklaas en al de rest niet bestonden. Hij verzette zich zelfs ruim een week tegen deze gedachte, totdat hij afgelopen zaterdag (want 'hij' kwam bij ons altijd iets vroeger of later) daadwerkelijk vaststelde dat er niets meer in zijn schoen lag. Ook nu nog loopt hij teleurgesteld rond. Hij was graag blijven geloven, ook al werd hij opgevoed zonder godsdienst. En dat niet alleen vanwege de cadeautjes ook vanwege de sfeer, het samenhangingsgevoel...

Kun je denken wat het voor volwassenen moet zijn om afstand te doen van de god-gedachte en bijbehorende fantasie.

Afkicken van een leugen is moeilijker dan stoppen met roken.

Waar ik mij wel aan stoor, aan erger zelfs, is aan de anti Zwarte Pieten-clubjes die wanneer ze niet over Zwarte Piet zeuren, wel een ander thema zoeken en vinden om ons voor racist uit te schelden. Maar dat wisten mijn 'vrienden' al, hoop ik.